

прѣатели имашъ. Вѣрувай, чи нѣма такъвъ чело-
вѣкъ на томъ свѣтъ, кой-то трѣпи въ сичко оску-
дость, но на сички-те по нѣщо оскудѣва.

И колко-то повечи расматраме това различно
дѣленье на различни-те дарове на щастіе-то по меж-
ду человекъцы-те, то щемъ по добрѣ да сѧ увѣримъ
за премудрость-тѧ и благость-тѧ Божіѧ, и щемъ да
бѣдемъ по спокойнѣи и по задоволнѣи съ онока, що
ни е при това дѣленье въ дѣлъ дошло. Защо нѣма
такъвъ человекъ, кой-то бы ималъ доволни и осно-
вани причини, да проклина своѧ-тѧ сѣдбѧ, за таѧ
причинѧ, що е съ своѧ-тѧ собственѧ кривицѧ,
своѧ-тѧ сѣдбѧ така горчивѧ и несноснѧ направилъ.
— И наипосле, кажи ми, кой е томъ найсиромаш-
нѣи на томъ свѣтъ? — Да не е она, кой-то е съ
свое-то състоаніе найнезадоволенъ? — А кой е на-
противъ найбогатѣи и отъ никого незавысимъ? —
Да не е она, кой-то е съ онока що има, найзадо-
воленъ?

А да бы могълъ да бѣдешъ съ оныѧ дарове на
щастіе-то, кой-то ти е отеческа-та Божіѧ милость
отдѣлила, задоволенъ, трѣбува секи пѣтъ да имашъ
на умъ-атъ си таѧ великѧ известнѧ истинѧ, чи
щастіе-то человекъско тука на земѧ-та не завыси
отъ добрини-те свѣтски. — Не, не вой сѧ, не е она
щастенъ, кой-то има онока, що е найдобро, но
она е найщастнѣи, кой-то е найдобъръ.

Кога бы сѧ право то благополучіе человекъско
въ сайно-то състоаніе, въ богатство-то и излише-
ство-то, въ достоинства-та и отличны-те дарове ду-
шевны състоало: то бы тогава съ това она бѣд-
ный работникъ (надничаръ) найнещастенъ былъ, а